

Det Anarkistiska Biblioteket

Kurt Gustav Wilckens

1886-1923

Nick Heath

Nick Heath
Kurt Gustav Wilckens
1886-1923

Mottogs den 15 december från
<http://sovversiva.wordpress.com/category/argentinska-anarkister/>
Översatt från libcom.org

sv.theanarchistlibrary.org

Kurt Gustav Wilckens, född 3 november 1886 – Tyskland; död 15 juni 1923 – Argentina.

Wilckens föddes 3 november 1886 i Bad Bramstedt i Schleswig-Holstein, nära den danska gränsen i Tyskland, en av fem söner till August Wilckens och Johanna Harms. Han var av medellängd med rött hår och ljusblå ögon, älskade naturen och hatade städer. Han började arbeta som gruvarbetare i Silesien och emigrerade 24 år gammal till Förenta Staterna där han fick arbete i Arizonagruvorna.

I Arizona blev han involverad i den revolutionära arbetarorganisationen Industrial Workers of the Worlds (i folkmun kallade wobblies) agitation.

Wilckens deltog i strejker och var talare på gruvarbetarnas massmöten. IWW organiserade framgångsrikt bland mexikaner och sydeuropéer, de lägst betalda av gruvarbetarna. Som ett resultat av den växande styrkan hos gruvarbetarna i Bisbeeområdet organiserade de lokala affärsmännen och svartfötterna Lojalitetsförbund. Tidigt den 12 juli 1916 inledde 2,000 lojalitetsförbundare en ihopdrivning av gruvarbetare. En gruvarbetare sköt i självförsvar ihjäl en lojalitetsförbundare och sköts själv. Det skedde rån, vandalism, misshandel och skändningar mot kvinnor av lojalitetsförbundarna under räderna. 1,186 män, inklusive 104 wobblies, bland dem Wilckens, packades in i boskapsvagnar och dumpades på andra sidan gränsen i New Mexicoöknen. Wilckens, vid det här laget anarkist såväl som IWW-medlem, internerades i ett läger för tyska fångar. Han rymde därifrån, greps igen och deporterades till Tyskland 1920 varifrån han avreste till Argentina och anlände dit sent i september.

Han fick han jobb som lantarbetare i Rio Negro, sedan som hamnarbetare i Buenos Aires. Han besökte anarkistiska barer och center. Den 12 maj 1921 utsattes han för en provokation av en snut som försökte få honom utvisad från Argentina. Detta misslyckades, men Kurt tillbringade fyra månader i fängelse innan han frigavs. Vid den här tiden var anarkismen stark i Argentinas arbetarklass. Efter sin frigivning från fängelse ägnade Kurt all sin energi och alla sina pengar åt sina fängslade kamrater.

I södern, i Patagonien, hade anarkisterna börjat organisera bland lantarbetarna i Santa Cruzprovinsen och bland arbetarna i köttindustrin och hamnarna. Generalstrejker utbröt regelbundet och arbetarna formerade sig i ryttarförband. Patagonien upplevde ett väpnat uppror inspirerat av anarkister. Regeringen skickade in trupperna och, pågagat av de brittiska jordägarna, ihopsamlades 1,500 arbetare, däribland många anarkister, och blev summariskt avrättade. Ledaren för repressionen, överste Hector Varela, hyllades av britterna som sjöng "For he's a jolly good fellow". Re-

aktionen hos prostituerade på en lokal bordell var annorlunda: de skrek ”Mördare! Grisar! Vi följer inte med mördare!”, då Varelas trupper dök upp efter slakten. De fängslades för att ha förolämpat män i uniform!

Avsky

Wilckens kände avsky över mordet genomförda under Varelas ledning. Han var djupt påverkad av Tolstojs pacifism, men ansåg att våld från härskarklassen måste besvaras. Den 27 januari 1923 mötte han överste Varela på gatan och kastade en bomb på honom. Varela sårades i båda benen och försökte dra sin sabel. Wilckens tömde sin coltrevolver i honom och gjorde slut på denne slaktares liv. Han arresterades av en mobb och skrek ut: ”Jag har hämnats mina bröder!” Wilckens höll fast vid att hans handling var en individuell handling, utan medbrottslingar. På sin rättegång sa han att han hade skjutit Varela så att han aldrig skulle kunna döda igen.

I fängelset började Wilckens återhämta sig från de skador han ådragit sig under mordet. Anarkister visade stor solidaritet och han besöktes ofta och fick matpaket (han var helnykterist och vegetarian). Han kunde skriva för olika publikationer, däribland några internationella anarkisttidningar. Han förklarade att han inte ”såg Varela som en obetydlig funktionär. Nej, i Patagonien var han guvernör, domare, bödel och dödgrävare. Morgondagen, vår morgondag, kommer inte att främja konflikter, brott eller lögn; den kommer att främja liv, kärlek, vetenskap; låt oss arbeta för att skynda på den dagen”.

Straffet som rekommenderades av domarna var 17 års fängelse. Men redan höll armén och högern på att konspirera. På natten den 15 juni 1923, innan domen fallit, smugglade fångvaktare in Ernesto Perez Millan. Denne unge man, en fd polissergeant från Santa Cruzprovinsen, var medlem i Patriotiska Förbundet, en reaktionär och antisemitisk organisation bildad efter generalstrejken 1919, med uppbackning av armén, kyrkan och arbetsköparna. Han hade svurit på Varelas begravning att hämnas. Han sköt Wilckens genom bröstet. Kulan gick genom en lunga men dödade honom inte omedelbart. Han dog följande morgon.

Polisen och regeringen konfiskerade hans lik, men nyheten spreds och en total generalstrejk bröt ut genom landet. Polisen besköt en massdemonstration på Oncetorget. Två arbetare sköts ihjäl, däribland den spanske anarkisten Enrique Gombas, och en polisofficer. Millan själv överlevde inte mordet länge. Myndigheterna förklarade att han var obalanserad och satte honom i säkerhet på ett mentalsjukhus. Här blev han ihjälskjutet av en jugoslavisk dvärg (!)

Vilkens hade handlat i en tid av stora sociala konflikter och klasskrig. Han var en mild och idealistisk man med stor integritet som visade enorm solidaritet. Hans avsky över massakrerandet av arbetare hade tvingat honom att handla.

Nick Heath